

Συναξάρι τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Δημητρίου, τοῦ ἐκ Φιλαδελφείας,

+ 2 Ἰουνίου.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Δημήτριος καταγόταν ἀπὸ τὴ Φιλαδέλφεια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἦταν υἱὸς κάποιου ἱερέως, πού ὀνομαζόταν Δούκας. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ πατρός του, σὲ ἡλικία δεκατριῶν ἐτῶν, παρασύρθηκε ἀπὸ τίς δελεαστικές ὑποσχέσεις τῶν Τούρκων, καί, ἀφοῦ ἐξόμωσε, ἀσπάσθηκε τὸ Μωαμεθανισμό. Ὑποστηρικθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν νέων ὁμοθρήσκων του, τόσο προόδευσε, ὥστε συγκαταλεγόταν μετὰ τῶν πρώτων τῆς πόλεως, σὲ πλοῦτο καὶ ἀνδρεία. Ὅταν ὅμως ἔφθασε σὲ λικία εἴκοσι πέντε ἐτῶν, ἄρχισαν νὰ γεννιοῦνται στὴν καρδιά του τύψεις, πόθος δὲ τὸν κατέλαβε νὰ ἐπανέλθει στὴν πατρῶα Χριστιανικὴ πίστη. Κατόπιν τούτου μετέβη στὸν γεμόνα τῆς Φιλαδελφείας καὶ μὲ πνευματικὴ ἀνδρεία ἐδήλωσε σὲ αὐτόν ὅτι μετὰ βδελυγμίας ἀπεκήρυσσε τὸ Μωαμεθανισμό καὶ ὅτι ἐπανερχόταν στὴ Χριστιανικὴ πίστη, τὴν ὁποία, παρασυρθεὶς, εἶχε ἀπαρνηθεῖ. Ὁ γεμόνας, ἀφοῦ μάταια προσπάθησε νὰ μεταπείσει τὸν Δημήτριο, διέταξε τὴ σκληρὴ μαστίγωση αὐτοῦ καὶ τὸν ἐγκλεισμό του στὴ φυλακὴ. Κατὰ τὴ διάρκειά τῆς φυλακίσεως τοῦ Δημητρίου, κατεβλήθησαν μεγάλες προσπάθειες ἀπὸ σημαίνοντες Τούρκους, γιὰ νὰ συγκρατήσουν αὐτόν στὴ θρησκεία τους, πλὴν ὅμως ὅλες προσέκρουσαν στὴν κατηγορηματικὴ ἄρνηση τοῦ Νεομάρτυρος, ὁ ὁποῖος παρέμενε ἀκλόνητος στὴν ἀπόφασή του. Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς του αὐτῆς, ὁ γεμόνας διέταξε, τὸ

1657, τή θανάτωσή του. Παραλαβόντες τόν Δημήτριο οί δήμιοι καί ό ὄχλος τόν ὀδήγησαν στόν τόπο τῆς ἐκτελέσεως, ὅπου, ἀφοῦ κατέσφαξαν καί κατετεμάχισαν αὐτόν διά μαχαιρῶν, τόν ἔριξαν ἐπί τῆς πυρᾶς. Περιεβλήθη ἔτσι τόν ἀμαράντινο στέφανο τοῦ μαρτυρίου.